

ned i en protokol, men har man stemmeret, eller har man ikke stemmeret?

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Allerede i dag er det jo sådan, at gymnasieeleverne ikke har stemmeret, når det handler om beslutninger, som har økonomiske konsekvenser.

Det, der er sket med det her lovforslag, er, at der nu er kommet med ind, at der er to elevrepræsentanter, sådan at der kan være et overlap. Vi ved, at de er der i 3 år, og det er utrolig vigtigt, at der kommer denne her kontinuitet. Det er faktisk noget mere, end hvad der har været før.

Så er det rigtigt, at der som sagt kan være en diskussion om, hvorvidt de skal have stemmeret eller ej. Personlig har jeg den holdning, at jeg tror, man skal passe meget på og se på, om det er en fordel, at man også har den stemmeret, i forhold til at der også påhviler en et ansvar for økonomiske beslutninger, samtidig med at man forlader et uddannelsessted efter kort tid.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi også har haft løbende drøftelser undervejs i forhandlingerne om L 106 med bl.a. Danske Gymnasieelevers Sammenslutninger, som har udtrykt stor tilfredshed med, at der faktisk er sket et fremskridt, hvad der ikke var i lovforslaget oprindeligt, hvor elevrepræsentationen overhovedet ikke var der, og med, at de kan have to elevrepræsentanter, ligesom deres synspunkter kan føres til protokols.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg anerkender sådan set, at det er blevet en lille bitte smule bedre. Det er jo derfor, vi normalt peger på Socialdemokraterne frem for på Venstre. Det er, fordi der er en marginal forskel, som for det meste falder ud til Socialdemokraternes fordel.

Kl. 20.05

Det, der blot undrer mig i denne her sammenhæng, er, at gruppeformand og politisk ordfører for Danmarks desværre næststørste parti har skrevet under på en annonce, hvor der står nej til statsligt selveje – det er jo bekvemt lige op til et valg, hvor man nyder godt af at få førstegangsvælgere, som bl.a. er blandt gymnasieeleverne – og at der i annoncen står, at erfaringerne fra f.eks. handelsskolerne peger på, at selveje ba-

ner vejen for forringelser og nedskæringer. Højere klassekvotient, lærerfri undervisning og stort frafald er blandt eksemplerne.

Jeg fik ikke noget svar på, hvad det er, der er forandret. Vi ved jo, at det, der har været allerallerførste prioritet på elevernes samlede dagsorden, hvad enten det har været handelsskoleelever, teknisk skole-elever eller gymnasieelever, har været at få flere ressourcer til deres uddannelse, fordi præcis de her ting er et kæmpeproblem for dem og i øvrigt bliver et kæmpeproblem for det samlede samfund.

Det skrev Socialdemokraterne under på inden valget. Hvad er det, der har forandret sig på præcis de her punkter, som gør, at man nu løber fra det løfte til eleverne?

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Socialdemokratiet har ikke haft en principiel modstand mod selvejende institutioner, men der har selvfølgelig været drøftelser i en situation, hvor der ligger et lovforslag, som vil etablere selvejende institutioner ud fra det princip, at hele uddannelsesverdenen skulle være organiseret på den samme måde og de øvrige ungdomsuddannelser altså også er organiseret som selvejende institutioner. Der har vi taget det udgangspunkt at sige: O.k., hvordan kan vi med de præmisser alligevel få skabt en ramme, som gør, at vi stadig væk har et velfungerende gymnasialt uddannelsesstilbud?

Det er også derfor, vi har lagt utrolig meget vægt på, at regionsrådene får noget kompetence, hvad de har fået med de ændringsforslag, som vi har fået igennem, nemlig at de kan gribe ind, hvis nogle selvejende institutioner udvider kapaciteten uhensigtsmæssigt, og vi skal også have en drøftelse af udbuddene.

Det er den måde, hvorpå man kan have en fornuftig balance, som i øvrigt også giver et fri rum for selvejende institutioner, så det gerne skulle give dynamik til, at de kan udvikle sig bedst muligt inden for rammerne, som gymnasiereformen giver.

Så det er en afvejning, hvor vi synes, at man med de ændringer, der er nu, kan nå rigtig langt med hensyn til at have et regionalt tilbud, og hvor der i øvrigt også – jeg vil godt understrege det igen, og jeg er glad for, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil trods alt anerkender det – er kommet væsentlige fremskridt, hvad angår indflydelsen til ikke mindst eleverne.